

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสุกร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ และนายอำเภอโพธาราม จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลชำแระเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อให้สุกรเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกรตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“อาคาร” หมายความว่า บ้าน เรือน โรง ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตามข้อบัญญัตินี้

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(๑) แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่ใส่มูลหรือเถาหรือสถานที่อื่นที่อยู่ในทำเลไม่เหมาะสมสกปรกมีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของ มีการเทสิ่งใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือละอองสารเป็นพิษ

(๒) อาคารอันเป็นที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์หรือสถานที่ประกอบการใด ไม่มีการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองอย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) การกระทำใด ๆ ให้เกิดกลิ่น เสียง สิ่งมีพิษ หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น

(๔) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๖ ให้กิจการการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลและ

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการกิจการการเลี้ยงสุกรต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะ
ของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ลักษณะที่ ๑

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ข้อ ๘ สถานที่ตั้งต้องอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในระยะเวลาที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชนโดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะ ในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรไม่เกิน ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกิน ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกิน ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ตลาดนัดค้าสัตว์เกิน ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

ข้อ ๑๐ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วนและอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ลักษณะที่ ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

ข้อ ๑๒ โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศมั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๓ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรงพื้นผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสม ให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้สะดวก

ข้อ ๑๔ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสมและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๕ โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกรต้องมีการกั้นเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกรไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๖ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอและมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๗ ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๘ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ลักษณะที่ ๓

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๑๙ อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๒๐ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วนจัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๑ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๒ เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกดใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๕ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เองควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ลักษณะที่ ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หู น้ำหนัก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีใส หัดคางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่าเกลียด เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าวต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

ข้อ ๒๙ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากสถานประกอบกิจการ และภายหลังออกจากห้องส้วม และจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่างๆ

(๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาด เหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมใส่ถุงมือ หรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ลักษณะที่ ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๐ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐานโดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๓๑ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๒ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยในสถานประกอบการที่ถูกหลักสุขาภิบาลเหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๓ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยในสถานประกอบการและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝังเผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๔ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรและบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสุกรให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสุกรโดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคหรือแมลงนำโรค

ข้อ ๓๕ ห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่ดินของตนเองที่สาธารณะ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๖ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและบำบัด หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และภายในห้องน้ำห้องส้วมต้องมีอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๗ ต้องดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ลักษณะที่ ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๘ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสุกรด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

ข้อ ๓๙ การกำจัดซากสุกรให้ใช้วิธีเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคหรือแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสุกรโดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากสุกรลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสุกรจนทั่วและกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสุกรโดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากสุกรจนหมดการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงสุกรอาคารสำนักงานอาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๐ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

ข้อ ๔๑ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสุกรในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกรทั้งในตัวสุกรอาหารน้ำใช้คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ลักษณะที่ ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๔๒ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๓ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๔ ระดับเสียงในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๕ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสุกรต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๖ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ห้องถินยอมรับ

ข้อ ๔๗ ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการไม่ให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่า คาร์บอน ผุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินการกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๔) สำเนาหนังสือจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคล กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๕) หนังสือมอบอำนาจกรณีที่มีการมอบอำนาจ พร้อมแนบสำเนาบัตรประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ
- (๖) เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๕๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันทีกรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วน หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๑ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๕๒ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลชำแระเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙

ข้อ ๕๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๗ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๕๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาต

สิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๖๐ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลชำระ

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๖๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ในหมวด ๒ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ในข้อ ๔๘ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๔ ผู้ประกอบการหรือผู้รับอนุญาตที่ได้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมาก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) ข้อ ๙ และข้อ ๑๐

ข้อ ๖๕ นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำการก่อสร้างหรือต่อเติมอาคาร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖๖ ผู้ใดที่รับอนุญาตประกอบกิจการก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุเมื่อต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สิบเอกหญิง จำรัส ทองสุริเดช

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ

ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชำแระ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)	หมายเหตุ
๑	การควบคุมการเลี้ยงสุกร		
	๑.๑ จำนวนเกิน ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๑๐๐	
	๑.๒ จำนวนเกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว	๓๐๐	
	๑.๓ จำนวนเกิน ๔๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๕๐๐	
	๑.๔ จำนวนเกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๗๐๐	
	๑.๕ จำนวนเกิน ๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐	
	๑.๖ จำนวนเกิน ๑,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ตัว	๑,๕๐๐	
	๑.๗ จำนวนเกิน ๒,๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว	๒,๐๐๐	
	๑.๘ จำนวนเกิน ๕,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว	๓,๐๐๐	
	๑.๙ จำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๕,๐๐๐	

แบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกร

คำขอเลขที่/.....

เขียนที่

วันที่เดือนพ.ศ.

๑. ข้าพเจ้าอายุ..... ปี สัญชาติ

โดย ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตามที่อยู่เลขที่ หมู่ที่

ตรอก/ซอย ถนนแขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์

ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

() สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบ
การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น

() ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)

() สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

() หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

() เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ

๑.

๒.

ขอรับรองว่า ข้อความในคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ภายใน วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกร

คำขอเลขที่/.....

เขียนที่

วันที่เดือนพ.ศ.

๑. ข้าพเจ้าอายุ..... ปี สัญชาติ

โดย ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตามที่อยู่เลขที่ หมู่ที่

ตรอก/ซอย ถนนแขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์ ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

() สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบ
การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น

() ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)

() สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

() หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

() เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ

๑.

๒.

ขอรับรองว่า ข้อความในคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ส่วนของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่ ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑.

๒.

๓.

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ภายใน วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

ใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกร

เล่มที่เลขที่/

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด
หมายเลขโทรศัพท์

ชื่อสถานประกอบกิจการ..... ประเภท

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด
หมายเลขโทรศัพท์

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่ ลงวันที่

๒. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลฯ และ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๒

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องโดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑

๔.๒

๔.๓

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุวันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

รายการเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

[illegible]

คำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกร

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า () บุคคลธรรมดา () นิติบุคคล

ชื่อ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....เลขประจำตัวประชาชน

เลขที่.....อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกรแล้ว โดยมีรายละเอียด คือ

๑. ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....ปี.....
ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. ชื่อสถานประกอบการ.....
ประกอบกิจการประเภท.....ลำดับที่.....

กำลังเครื่องจักร.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน

๓. สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
เนื่องจากใบอนุญาตของข้าพเจ้าดังกล่าวข้างต้น () สูญหายหรือถูกทำลาย () ขำรุดในสาระสำคัญ
โดยมีหลักฐานเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือใบอนุญาต)

๒. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการ

๓. สำเนาทะเบียนบ้านของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

๔. กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลให้นำสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติ
บุคคลพร้อมแสดงบัตรประจำตัวของผู้แทนนิติบุคคล

๕. กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเองได้ ให้ผู้รับมอบอำนาจหนังสือมอบอำนาจ
ที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาแสดง

๖. กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายให้นำหลักฐานการแจ้งความ ณ สถานีตำรวจท้องถิ่น
มาแสดง

ขอรับรองว่า ข้อความใบแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้รับใบแทนใบอนุญาต
(.....)

เลขที่รับหนังสือ.....ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....ปี.....

กิจการลำดับที่.....ชื่อผู้ยื่นคำขอ.....

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ.....รับไว้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....